
MIRINDA (nu MILLA)

Ålder: 1 år (2005)
Kön: Tik
Höjd: 35 cm
Längd: 43 cm
Hals: 25 cm
Vikt: 7 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-10-19
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Mirinda hittades mycket sjuk i staden Medgidias värsta slumområde. Eftersom ingen ägare gav sig till känna och Mirinda skulle döta utan hjälp, togs hon genast med till hägnet i Cernavoda, där hon tack vare god vård och stora doser kärlek tillfrisknade.

Mirinda är ca 1 år. Hon är en liten, nått tik i stort behov av att snarast få komma till ett tryggt hem. Hon har svårt att trivas i den stökiga miljö som ett hundhög erbjuder och upplevs därför som ledsen. Mirinda är till personligheten mycket mjuk och vänlig. Hon trivs med andra, snälla småhundar, men i en lugn miljö. Vi söker för Mirindas räknning ett lugnt, stabilt och tryggt hem, där Mirinda får vara viktig.

Mirinda är kastrerad. Hon är bränd över nosryggen med glödande järn liksom flera av våra tidigare hundar, en grym tradition bland de rumänska romerna i syfte att "härdas" hunden.

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Mirinda och Buster

Bilder från Sverige

Text från Sverige

2005:

Nu har Milla (Mirinda) varit hos oss i lite över en månad och det känns som att hon har varit här för alltid. Hon kom till oss som en otroligt rädd liten tjej. Men med mycket tid, omtanke och kärlek, var hon snart på topp.

Till en början gillade hon absolut inte andra hundar. Hon morrade, bet och var en otroligt ilsken liten tjej. Om vi var ute på promenad med Milla och vi stannade för att pratade med en kompis blev Milla också arg. Det kändes som att hon var rädd för att det var någon som skulle inkräkta på hennes nya familj, hon ville skydda oss till tusen.

Idag är hon en snäll, go, trygg liten underbar hund. När vi är i skogen och hon ser en annan hund börjar hon pipa och gny om de inte vill leka med henne. Det gör inget skillnad om det är en av Ekerös största hundar. Milla bryr sig inte längre, hon vill bara leka och busa. Möter hon kaniner, rådjur och älgar i skogen är det inga problem. Då känner hon sig som en liten tiger och viftar på svansen, springer runt som en liten loppa och bjäbbar som en tokig, alltså en jättetuff liten tjej ;o)

Den första snön tyckte hon var jättekul. Hon studsade runt som en liten boll och lekte tills hon inte orkade längre. Det finns inga gränser för vad hon kan hitta på för att få lillmatte Sara till att busa med henne och det gör hon så jättegärna. Det tog dock lite tid innan Milla förstod vad man skulle använda en leksak till. Första gången hon fick en leksak som pep blev hon jätte rädd och kissade sig. Idag är det dock inga problem. Hon kan ligga och tugga på sina pipleksaker så resten av familjen håller på att bli tokig ;o)

Hon har blivit jättekompis med lillkaninen Ludde. De kan ligga och mysa och sova tillsammans i sängen utan problem. Men när Milla vill leka med honom säger Ludde ifrån och hoppar in i sin bur. Där kan hon stå och gny tills han kommer ut igen.

Innan Milla kom till oss pratade vi mycket om att det inte skulle vara djur i möblerna. Men glöm det, så är det absolut inte idag. När hon tittar på oss med sina fina bruna ögon smälter man totalt och nästa steg är sängen eller soffan ;o) Ja, man kan inte annat än att älska henne för den lilla goda hund hon är, och det gör vi verkligen utan förbehåll. Vi är så otroligt tacksamma för att hon kom till vår lilla familj.

Med dessa ord vill vi önska er alla på Hundhjälpen en riktigt God Jul och ett lyckobringande år 2006. Tack för att Ni finns.

Kramizzzzzar från oss på Ekerö.

/Lillmatte Sara, mamma Conny, Luddekanin och Milla

2014:

Här är finaste Milla (Mirinda) som vi fick hem i 2006 med eran hjälp. När hon kom hit så hade hon nästan inte nått håret alls på sina tassor och var så smal och ynklig. Det var en lång process men det var helt klart värt det och idag mår hon jättebra. Och idag är hennes favorit personer (förutom mig och mamma) faktiskt män. Den första tiden kunde hon inte ens vara i samma rum och om hon mötte dem ute morrade hon. Det är härligt att kunna skämma bort henne med god mat och massa kärlek. Hon är vår ögonsten. Och numera har hon en lillasyster (vår golden Molly) att bossa runt med :)

Evigt tacksamma för att ni finns så att vi kunde få hem Milla.

Mvh Sara Möller